

C/2024/4733

5.8.2024

Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2024 r. – Timchenko/Rada

(Sprawa T-285/24)

(C/2024/4733)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Gennady Nikolayevich Timchenko (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck, J. Goffin, S. Bonifassi i E. Fedorova)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2022/847 z dnia 12 marca 2024 r. zmieniającej decyzję Rady 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi w zakresie, w jakim przedłużono na jej mocy stosowanie środków ograniczających przyjętych wobec skarżącego decyzją Rady (WPZiB) 2022/337 z dnia 28 lutego 2022 r. i rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) 2022/336 z dnia 28 lutego 2022 r.;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego (UE) 2024/849 z dnia 12 marca 2024 r. wykonującego rozporządzenie Rady (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających w zakresie, w jakim przedłużono na jego mocy stosowanie środków ograniczających przyjętych wobec skarżącego decyzją Rady (WPZiB) 2022/337 z dnia 28 lutego 2022 r. i rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) 2022/336 z dnia 28 lutego 2022 r.;
- zasądzenie od Rady na rzecz skarżącego kwoty 1 000 000 EUR wstępnie tytułem zadośćuczynienia za szkodę niemajątkową poniesioną przez skarżącego;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności z prawem kryterium umieszczenia w wykazach, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. e) i w art. 2 ust. 1 lit. g) decyzji 2014/145/WPZiB oraz w art. 3 ust. 1 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 269/2014, w jego częściach pierwszej i trzeciej.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do powodów przytoczonych przez Radę, a w szczególności kryteriów umieszczenia w wykazach zastosowanych wobec skarżącego oraz charakteru przyjętych środków.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Radę obowiązku uzasadnienia w zakresie, w jakim nie uzasadniła ona zastosowania wobec skarżącego kryteriów umieszczenia w wykazach ani wyboru przyjętych środków ograniczających.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności przy wykładni kryteriów umieszczenia w wykazach zastosowanych wobec skarżącego i przy stosowaniu wobec niego środków ograniczających.

6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia praw podstawowych, które skarżący wywodzi z jego podstawowego statusu obywatela Unii. Skarżący twierdzi, że naruszenie jego swobody przemieszczania się na terytorium Unii Europejskiej zagwarantowanej przez traktaty, na podstawie WPZiB, jest pozbawione podstawy prawnej oraz jest nieproporcjonalne i nie jest niezbędne.
 7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia innych praw podstawowych skarżącego zagwarantowanych w Karcie praw podstawowych i w europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, w szczególności naruszenia jego prawa własności i prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego.
-